

get at sige imod, idet jeg saa beder ærede Medlemmer betragte dette saaledes, at de af Udvalgets Vædringsforslag, som jeg ikke bemærker Noget om, kan jeg modtage. — Jeg vil først gjøre et Par Bemærkninger om Vædringsforslagene under Nr. 13 og Nr. 17, ikke fordi jeg vil sige, at jeg ikke kan gaa ind paa disse Vædringsforslag, men fordi jeg dog tror, da de ogsaa have været gjorte til Gjenstand for Dmtale af Andre, at burde gjøre et Par Bemærkninger om dem. Det, som for mig har været den største Betænkelse ved Vædringsforslaget under Nr. 13 — og det Samme kommer igjen ved Vædringsforslaget under Nr. 17 — er, at disse Lempelser kunne indrømmes af Tilshnet, og det vil altsaa sige, for alle de Maskiners Bedkommende, som ikke drives ved Dampkraft osv., for alle de Maskiners Bedkommende, der ere omtalte i § 10 som dem, der ere Gjenstand for det kommunale Tilshn, kan Lempelser indrømmes af den Mand som vælges af Kommuneraadet; han er Herre over det, han kan — om jeg maa udtrykke mig saa — dispensere fra Lovens Forskrift. Det er for mig en Betænkelse, thi jeg synes ikke, der er stor Garanti derved. Det er kun een Mand, eet Menneskes Mening der er Tale om, og man kan dog ikke dølge for sig selv, at paa mange Steder i Landet vil den kommunale Tilshnsmand ikke blive en Mand, der har nogen stor Indsigt i Maskinvæsenet. Der kan være de Steder, hvor man kan finde en saadan Mand, men der vil sikkert blive mange Kommuner her i Landet, hvor man, skjøndt man selvfølgelig gjør sig Umage for at vælge den Bedste, man har, dog alligevel ikke er i Stand til at opstille Nogen, som kan siges at have nogen saadan særlig Indsigt i Maskinvæsenet. Det er den Betænkelse, jeg i Særdeleshed har ved disse to Vædringsforslag under Nr. 13 og 17. Men naar jeg alligevel ikke vil modsætte mig dem, er det, fordi jeg erkjender, at det praktisk taget, selv om Afgjørelsen henlægges til Justitsministeren eller andre høiere Autoriteter, maatte nok i Reglen vil gaa saaledes, at man vil blive nødt til gaa efter den Indstilling, der bliver gjort af Tilshnet. Det vil vanskelig kunne overkommes at foretage Forretningen paa selve Stedet for at undersøge disse Maskiner og prøve den Afgjørelse, som maatte være truffen af vedkommende Tilshnsmand. Det vil i alt Fald være for smaa Sager, om jeg maa udtrykke mig saa, til at man vil søge sig opfordret til at have den Ueighed og Udgift, som maatte være forbunden med at lade foretage en kyndigere Undersøgelse paa selve Stedet, og derfor er jeg tilbøielig til at tro,

at det i det praktiske Liv alligevel vil komme til at stille sig saaledes, at man omtrent følger dette Tilshns Indstillinger, om ogsaa der bliver foreslaet, at Sagen kan indbringes for en høiere Autoritet. At lægge Afgjørelsen af disse Sager i Inspektørernes Haand eller i deres Assistenters Haand vil møde omtrent samme Indvending, idet det i høj Grad vil lægge Beslag paa deres Tid og Kræfter og paabyrde dem en Mængde Reiser. Det er altsaa nærmest af Hensyn dertil jeg mener, at Forskjellen maatte praktisk set ikke blive saa stor, at jeg ikke finder mig foranlediget til at gjøre nogen bestemt Modstand mod disse Vædringsforslag, uagtet den Betænkelse, der, som jeg har fremhævet, er ved dem. — Derimod tror jeg meget at maatte anbefale Thinget at holde sig til Mindretallets Forslag under Nr. 19 og ikke følge Flertallets Forslag under Nr. 18. Jeg saa naturligtvis helst, at man blev staaende ved Lovforslaget, som uden videre forbyder, at Børn under 10 Aar maa benyttes til Arbejde ved Landbrugsmaskiner. Dette forekommer mig egentlig vilde være det Rigtige; men dersom man mener, at det vil paaføre Befolkningen for store Gener, og at det derfor ikke gaar an at fastholde denne Fordring, saa mener jeg rigtignok, at man dog i hvert Tilfælde ikke bør gaa videre end til at tillade, at de maa benyttes under et umiddelbart og stadigt Tilshn af deres Forældre. Nu kan man maatte sige, at ihvorvel der ulykkeligvis vistnok er mange Forældre, som ere temmelig letsindige og ogsaa ville blive det i dette Tilfælde, er dog alligevel Forældrene i mange andre Henseender dem, som ville blive Herrer over Børnenes hele Vel, saa at man maatte ogsaa kan forsvare i dette Tilfælde at overlade til dem selv at passe paa, men videre synes jeg heller ikke, man bør gaa. Det forekommer mig navnlig, som flere ærede Talere have fremhævet, at et saa ubestemt Udtryk som Forældres eller Foresattes Tilshn, hvor der ikke engang staar umiddelbart og stadigt Tilshn, slet ingen Garanti frembyder. Man vil ikke engang have, at Ordet „Foresatte“ skal forstås saaledes, at det er Husbonden selv; det antager jeg for givet, og det er vel netop derfor, at man ikke har brugt Udtrykket Husbonden, men derimod har brugt et saadant Udtryk som Foresatte; og naar man altsaa skal give dette et videre Omfang, saa at der under dette Begreb kommer Andre ind end Husbonden, ser jeg ikke rettere, end at der ogsaa kommer en anden Tjenestekarl ind derunder, en voksen Tjenestekarl, eller blot en Tjenestekarl, der er ældre end Børnet, og som altsaa i